

Filozofie pro děti v programu DVPP se zaměřením na vychovatele a pedagogy volného času

1. Formální úroveň práce

Práce obsahuje 89 stran textu, čímž se blíží k horní hranici požadavku TF JU. Je členěna do 8 kapitol, členěných jednoduše pouze na jedné úrovni. Členění je logické, podkapitoly mají přiměřený rozsah.

Autorka v práci cituje 38 odborných publikací vesměs českých nebo slovenských autorů, 15 internetových zdrojů a čtyři právníké dokumenty. V textu cituje korektně, citace mají formální úpravu odpovídající mezinárodní normě a požadavkům TF JU. (Pouze v podkapitole 2.3.4 v úvodu cituje výzkum nejasného původu. Prosím o doplnění při obhajobě.)

Po formální stránce je práce zpracována velmi pečlivě, obsahuje řadu příloh s barevnou fotografickou dokumentací a přehlednými barevnými tabulkovými sestavami.

2. Stylistická úroveň práce

Stylistická úroveň práce se jeví jako nejslabší místo autorky. Již první věta úvodní kapitoly působí upřímně, leč úsměvně vyšinutím z větné vazby: „Při nástupu na teologickou fakultu, tak jsem neměla žádnou představu o tom, co mi může nabídnout.“ Nebo: „Který (předmět) mě zaujal, nebo mi připadal hezký, tak jsem se tam přihlásila. Na s. 67 dokonce pro vyjádření pojmu „smysluplnost“ používá pojem „smyslnost“. To platí pro všechna místa, v nichž autorka formuluje samostatně své názory.

Co do gramatické úrovně pouze občas nerespektuje pravidlo platící pro vkládání vedlejších vět do souvětí. Celkově je ale gramatická úroveň textu akceptovatelná.

Ve většině textu práce ovšem skládá text z primárních dokumentů a z odborných komentářů, ale tak šťastně, že výsledné informace působí logicky a věcně.

3. Obsahová úroveň práce

Za pozitivní považuji fakt, že se autorce podařilo v práci dobře objasnit možnosti, které skýtá FPD snaze školy o rozvíjení filozofického způsobu myšlení jako nástroje pro rozvoj kritického myšlení, etického cítění a budování smyslu pro společenství. V příloze dokonce nabízí konkrétní možnost zařazení práce s konkrétními příběhy do školního vzdělávacího programu tak, aby přispěly k naplňování příslušných klíčových kompetencí.

Překvapivě však po zevrubném výkladu principů a historie FPD, včetně naznačení vztahu k dialogickým formám vyučování, jak jsou popsány v české odborné literatuře, zakončuje práci reprodukcí vyhlášky o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků, z níž především vybírá požadavky na žádosti o akreditace různých vzdělávacích programů pro pedagogické pracovníky.

Ani v náznaku není učiněn pokus o navržení takového programu, byť v minimálním rozsahu, který by splňoval kritéria na akreditaci Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v ČR. Jakoby autorce k vytvoření předpokladů, které si dobře vybudovala, chyběl v posledním kroku „dech“ (nebo místo)... Nebo se domnívala, že tímto krokem je popis studijního programu, který je realizován na Jihočeské univerzitě v rámci denního

studia některých oborů na TF a na PF? Prosím, aby se autorka při obhajobě vyjádřila zejména k tomuto bodu.

4. Závěr

Práce je po formální stránce zpracována pečlivě, určité obtíže autorka projevila v situacích vyžadujících vlastní formulace. Po obsahové stránce bohatá práce postrádá podle mého názoru praktickou aplikaci, v níž by zúročila shromážděné informace.

Přes tyto nedostatky oceňuji preciznost při práci s informacemi a angažovanost autorky.

Navrhovaná známka:

velmi dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.